

Dosar nr. 11371/2/2010 (1/CA/2010)

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
COMISIA DE CERCETARE A AVERILOR CONSTITUITĂ
IN BAZA LEGII NR.176/2010

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de consiliu din data de 2 martie 2011

Comisia compusă din:

Președinte - GHICA ALINA NICOLETA – președintele Secției a VIII-a contencios administrativ și fiscal

Membri - **POPA ION**- judecător la Secția a IV-a civilă a Curții de Apel București
- **SAICIUC ALIC** – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București

Secretar - GHERASIM MARIA-DANIELA – grefier-șef la Secția a VI-a comercială a Curții de Apel București

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate de reclamanta, **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE**, în contradictoriu cu pârâții, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU** și **STATUL ROMÂN**, prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, privind controlul averii realizată de pârâtul, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**, cerere formulată în temeiul Legii nr.176/2010.

La apelul nominal făcut în Camera de Consiliu se prezintă reclamanta, **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE**, prin consilier juridic Dumitru Adrian, cu delegația de reprezentare depusă la fila 15 din dosar, pârâtul, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**, prin avocat Caraman Daniel, cu împuternicirea avocațială nr. 010951/2011, depusă la fila 14 din dosar, lipsind pârâta, **STATUL ROMÂN**, prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către secretarul comisiei care învederează: obiectul pricinii *Legea nr. 176/2010*, pricina se află la al patrulea termen de judecată în fața Comisiei de cercetare a averilor, termen de judecată acordat pentru a da posibilitate reclamantei și pârâtei să ia cunoștință de conținutul întâmpinării depuse la dosar de pârât.

Reclamanta, prin consilier juridic, depune la dosar note de ședință referitoare la excepția prescripției dreptului material la acțiune și a cererii de suspendare a judecării, înmânând un exemplar pârâtului, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**.

Comisia acordă pârâtului, prin avocat, cuvântul pe susținerea cererii de suspendare a judecării cauzei, ținând cont de dispozițiile speciale ale Legii nr. 176/2010 și pe excepția prescripției dreptului material la acțiune.

Pe cererea de suspendare a judecării cauzei, pârâtul, prin avocat, învederează că din actele și lucrările dosarului nr. 17/1.1/2008, la fila 293, volumul I, din rechizitoriul prin care

a fost sesizată instanța penală, se menționează că *Întrucât în perioada 2000-2004 pârâtul era senator în Parlamentul României, urmează ca în conformitate cu Legea nr. 115/1996 să fie sesizată Comisia de cercetare a averilor din cadrul Curții de Apel București.* În raport de această mențiune, există o strânsă legătură de subordonare cu modul de dobândire a bunurilor, când pârâtul avea calitatea de senator. Tot în acest dosar, la filele nr. 292-293, volumul I, este determinată valoarea bunurilor dobândite de pârât în perioada 2002-2004, fiind evaluate în cadrul procedurii penale și dobândite prin societăți străine. Procurorul de caz a avut în vedere că sumele pentru care este învinuit pârâtul sunt rezultate din fapte ilicite. Aceste sume sunt aceleași pentru care se cere confiscarea.

În concluzie, pârâtul, prin avocat, învederează că există o strânsă legătură între dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă, aceste norme fiind compatibile cu dispozițiile art. 10 din Legea nr. 176/2010 și solicită suspendarea judecării cauzei, până la soluționarea definitivă a procesului penal.

Pe excepția prescripției dreptului material la acțiune, pârâtul, prin avocat, învederează că mandatul de senator al pârâtului a început în anul 2000 și conform declarației de avere la data de 8 decembrie 2004 a încetat demnitatea publică a pârâtului. În Legea nr. 115/1996 și Legea nr. 144/2007 nu era prevăzut un termen expres până la care se putea porni o astfel de activitate de cercetare. Odată cu clarificările apărute în lege a fost instituit și acest termen de 3 ani în care Agenția poate să deschidă o verificare. Conform Decretului nr. 167/1958 în cauză este aplicabilă dispoziția generală, termenul de 3 ani fiind împlinit. La data de 13 decembrie 2007 a fost sesizată Comisia de cercetare a averilor și suntem în ipoteza că acest termen a fost depășit. La data de 22 martie 2007 a fost efectuat rechizitoriul, iar Comisia a fost sesizată în luna decembrie 2007, cu o întârziere de 9 luni. Față de aceasta, o astfel de sesizare nu mai putea fi primită, fiind împlinit termenul de 3 ani.

În concluzie, pârâtul, prin apărător, învederează că excepția prescripției dreptului material la acțiune are prioritate, urmând a fi admisă și respingerea cererii, ca prescristă.

Comisia acordă reclamantei, prin consilier juridic, cuvântul pe cererea de suspendare a judecării cauzei și pe excepția prescripției dreptului material la acțiune.

Având cuvântul pe cererea de suspendare, reclamanta, prin consilier juridic, invocă excepția inadmisibilității acesteia, pe considerentul că Agenția a avut competența să-și extindă verificările averii pârâtului pe toată perioada în care acesta a avut demnitate publică, chiar dacă sesizarea a avut la bază o lucrare penală, motiv pentru care solicită respingerea cererii de suspendare a judecării cauzei.

Pe excepția prescripției dreptului material la acțiune, reclamanta, prin consilier juridic, arată că nu pot fi incidente dispozițiile art. 11 din Legea nr. 176/2010. Întreaga procedură de verificare s-a efectuat în baza dispozițiilor Legii nr. 144/2007, aflată în vigoare la data declanșării procedurii de verificare.

Mai mult, în prezent pârâtul în desfășoară activitatea într-o unitate de sănătate publică potrivit dispozițiilor Legii nr. 95/2006, fiind șeful Clinicii de Chirurgie Cardiovasculară a Spitalului de Urgență Floreasca. Prin urmare, în această calitate, pârâtul poate face obiectul verificărilor Agenției, cu privire la întreaga perioadă în care și-a desfășurat activitatea în sistemul public.

Reclamanta, prin consilier juridic, depune la dosar răspuns la întâmpinarea formulată de pârât, fiind înmănat un exemplar pârâtului, prin avocat.

COMISIA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, față de dispozițiile art. 260 alin. 1 Cod procedură civilă, urmează a dispune amânarea pronunțării asupra cererii de suspendare a judecării și asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune, motiv pentru care

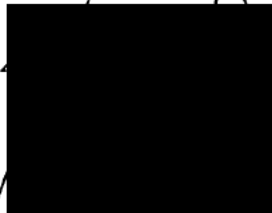
DISPUNE:

Amână pronunțarea asupra cererii de suspendare a judecării și asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune invocate de pârâtul, Brădișteanu Șerban – Alexandru, pentru data de 9 martie 2011.

Pronunțată în Camera de Consiliu, azi, 2 martie 2011.

PREȘEDINTE,

Judecător

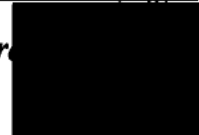
GHICA

MEMBRI,

POPA

Președinte

SAICIUC

SECRETAR

Grefier-șef **MARIA-DANIE**

Dosar nr. 11371/2/2010 (1/CA/2010)

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
COMISIA DE CERCETARE A AVERILOR CONSTITUITĂ
IN BAZA LEGII NR.176/2010**

ÎN C H E I E R E

Ședința din Camera de Consiliu din data de 9 martie 2011

Comisia compusă din:

Președinte - GHICA ALINA NICOLETA – președintele Secției a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal

**Membri - POPA ION- judecător la Secția a IV-a Civilă a Curții de Apel București
- SAICIUC ALIC – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București**

Secretar - GHERASIM MARIA-DANIELA – grefier-șef la Secția a VI-a Comercială a Curții de Apel București

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate de reclamanta, **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE**, în contradictoriu cu pârâții, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU** și **STATUL ROMÂN**, prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, privind controlul averii realizată de pârâtul, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**, cerere formulată în temeiul Legii nr.176/2010.

Dezbaterile au avut loc în ședința din Camera de Consiliu din data de 2 martie 2011, susținerile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Comisia având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de 9 martie 2011, când:

COMISIA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, față de dispozițiile art. 260 alin. 1 Cod procedură civilă, urmează a dispune amânarea pronunțării asupra cererii de suspendare a judecării și asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune, motiv pentru care

DISPUNE:

Amână pronunțarea asupra cererii de suspendare a judecării și asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune invocate de pârâțul, Brădișteanu Șerban – Alexandru, pentru data de 11 martie 2011.

Pronunțată în Camera de Consiliu, azi, 9 martie 2011.

PREȘEDINTE,

Judecător [redacted] **GHICA**

[redacted] **POPA**

Procurator [redacted] **ICIUC**

Grefier-șef **MARIA-D** [redacted] **SIM**

Dosar nr. 11371/2/2010 (1/CA/2010)

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
COMISIA DE CERCETARE A AVERILOR CONSTITUITĂ
IN BAZA LEGII NR.176/2010

ORDONANȚA NR. 1

Ședința nepublică din data de 11 martie 2011

Comisia compusă din:

Președinte - GHICA ALINA NICOLETA – președintele Secției a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal

Membri - POPA ION- judecător la Secția a IV-a Civilă a Curții de Apel București

- **SAICIUC ALIC** – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București

Secretar - GHERASIM MARIA-DANIELA – grefier-șef la Secția a VI-a Comercială a Curții de Apel București

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate de reclamanta **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE** în contradictoriu cu pârâții **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU** și **STATUL ROMÂN** prin **MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE**, privind controlul averii realizată de pârâtul **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**, cerere formulată în temeiul Legii nr. 176/2010.

Dezbaterile au avut loc în ședința nepublică din data de 2 martie 2011, susținerile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta ordonanță, când Comisia având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de 9 martie 2011 și 11 martie 2011, când:

COMISIA,

Deliberând asupra cererii privind controlul averii realizată de pârâtul Brădișteanu Șerban-Alexandru, constată următoarele:

Prin actul de constatare din data de 17.09.2008, întocmit în urma verificărilor în sesizarea nr. 17/II/2008, privind pe domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, înregistrat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, la data de 19.09.2008, sub nr. 5544/2/2008, reclamanta Agenția Națională de Integritate a solicitat, în temeiul art. 44 alin. 1, lit. a) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, cu modificările și completările ulterioare, confiscarea sumei de 3.595.333 EURO și 414.000 USD, sume obținute în mod nejustificat de către domnul Brădișteanu Șerban Alexandru.

Prin actul de constatare din data de 17.09.2008, reclamanta Agenția Națională de Integritate a constatat următoarele:

Prin încheierea de ședință pronunțată la data de 14 februarie 2008, în dosarul nr. 2/C/2007, Curtea de Apel București – Comisia de cercetare a averilor constituită în gaza Legii nr. 115/1996, cu modificările și completările ulterioare, a trimis spre competență Agenției Naționale de Integritate dosarul înaintat de Direcția Națională Anticorupție privind averea dobândită de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, fost senator în perioada 2000 – 2004, având în vedere pe de o parte, dispozițiile Legii nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare, care au modificat competența prevăzută de Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averilor demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare și pe de altă parte, cererea pârâtului.

Sesizarea face obiectul dosarului nr. 17/II/2008, înregistrat la Inspekția de Integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate.

Prin actul de constatare din data de 17.09.2008, s-a reținut că sesizarea întrunește condițiile prevăzute de dispozițiile art. 3 din Legea nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare, reclamanta a precizat că a procedat la verificarea prealabilă a documentelor depuse prin sesizare, respectiv: adeverință de venit a domnului Brădișteanu Șerban Alexandru emisă de Spitalul de Urgență Floreasca pentru perioada 2000 – 2008; declarațiile de avere depuse de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru în perioada 2000 – 2004; declarațiile de venit global și fișele fiscale pentru perioada 2000 – 2005 ale domnului Brădișteanu Șerban Alexandru; documentele privind desfășurarea licitației organizată de Ministerul Justiției în data de 29.01.2002, licitație unde

domnul Brădișteanu Șerban Alexandru a avut calitatea de președinte al comisie și contracte de vânzare-cumpărare imobile încheiate de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru în anul 2002.

Reclamanta a arătat că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare, a verificat și a procedat la verificarea declarațiilor de avere depuse de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru în perioada 2000 – 2004, a declarațiilor de venit global pentru perioada 2000 – 20005, a adeverinței de venit precum și a documentelor aflate la dosarul nr. 10423/3/2007 aflată pe rolul Tribunalului București, Secția a II-a Penală, la care s-a făcut referire în sesizare.

În urma verificărilor efectuate, reclamanta a stabilit că domnul Brădișteanu Șerban Alexandru a fost și este proprietarul mai multor bunuri imobile și mobile, existând indicii temeinice că acesta nu a dobândit bunurile în mod justificat, având în vedere faptul că veniturile nete obținute din activitatea profesională și din alte activități, cu care acesta figurează înregistrat și pe care le-a declarat, nu acoperă valoarea bunurilor achiziționate de către acesta în perioada 2000 – 2004.

Reclamanta a constatat că, în urma comparării datelor din declarațiile de avere, declarației de venit aferente perioadei 2000 – 2005, aparținând domnului Brădișteanu Șerban Alexandru, a documentelor înaintate de Curtea de Apel București, în urma analizării documentelor suplimentare solicitate și a scăderii veniturilor obținute în mod legal, a constatat o diferență vădită între averea dobândită de acesta și veniturile realizate în sumă de 3.595.333 EURO și 414.000 USD, echivalentul sumei de 12.763.700 RON.

Ca urmare a verificărilor efectuate, reclamanta a apreciat că această diferență vădită a fost dobândită de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru în mod nejustificat prin acțiunile desfășurate, în calitate de președinte al comisie de licitație organizată în vederea achiziționării de echipamente medicale de înaltă performanță pentru dotarea unor unități sanitare din rețeaua Direcției Naționale a Penitenciarelor și a Spitalului „Profesor dr. Constantin Angelescu” aflate în subordinea Ministerului Justiției, calitate în care și-a încălcat în mod repetat atribuțiile pe care le avea în scopul primirii unor avantaje materiale.

În cuprinsul actului de constatare din 17.09.2008, reclamanta a prezentat modul în care domnul Brădișteanu Șerban Alexandru ar fi dobândit, în mod nejustificat, o avere care depășește veniturile realizate în mod legal.

Astfel, reclamanta a arătat că în anul 2001, domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, în baza Ordinului Ministrului Justiției nr. 1269/19.06.2001, a fost numit președintele comisiei de licitație organizată pentru achiziționarea de echipamente medicale de înaltă performanță în vederea dotării unor unități sanitare din rețeaua Direcției Naționale a Penitenciarelor și a Spitalului „Profesor dr. Constantin Angelescu”, aflate în subordinea Ministerului Justiției, echipamente ce urmau a fi achiziționate dintr-un credit extern garanta de Ministerul Finanțelor în numele statului român, în valoare de 20 milioane USD, inclusiv dobânzile, comisioanele și alte costuri.

În susținerea acestor afirmații, reclamanta a făcut trimitere la filele 214 – 216 vol. V și filele 4 – 9, vol. V.

Reclamanta a mai arătat că la data organizării licitației domnul Brădișteanu Șerban Alexandru era și senator în Parlamentul României, iar implicarea acestuia în organizarea licitației a fost peste limitele legale, prin aceea că a întocmit caietul de sarcini atât în limba română cât și în limba engleză și l-a distribuit participanților, sarcină ce revenea Autorității contractante și nu președintelui comisiei.

În susținerea celor arătate, reclamanta a invocat procesele-verbale ale comisiei de licitație din data de 10.10.2001 și din data de 29.10.2001 (vol. II, filele 1-5).

Continuând, reclamanta a menționat că una dintre societățile câștigătoare a fost CC Med AG din Elveția, societatea căreia i s-a atribuit discreționar contractul de furnizare aparatură medicală, având în vedere că oferta de preț a acestei societăți a fost cea mai mare, iar oferta de preț cea mai avantajoasă a fost de 9.011.509 EURO, criteriul de atribuire a contractului de achiziție echipamente medicale fiind oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere tehnico-economic, factori de evaluare stabiliți nefiind luați în considerare.

S-a mai arătat că fișele de evaluare oferte au fost întocmite de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru și nu de către membrii comisiei de evaluare, fapt demonstrat, în opinia reclamantei, de lipsa semnăturilor membrilor comisiei de evaluare și de declarațiile persoanelor care au fost audiate de către organele de urmărire penală.

De asemenea, reclamanta a apreciat că, din analiza documentelor primite de la autoritățile elvețiene, se poate concluziona că domnul Brădișteanu Șerban Alexandru s-a aflat în relații foarte apropiate cu reprezentanții firmei câștigătoare pentru grupele I și II de echipamente medicale, societatea CC Med AG.

S-a precizează că, în perioada 2001 – 2002, domnul Brădișteanu Șerban Alexandru s-a întâlnit în repetate rânduri cu reprezentanții grupului de firme CC Med AG din Elveția și Austria, cheltuielile de deplasare și cazre precum și taxele pentru înființarea unui offshore în data de 18.04.2008, în sumă de 56.200 CHF fiind suportate de către această societate și de către domnul Miexner Manfred, reprezentant Medical Imaging AG, ce aparține grupului de firme CC Med AG, iar perioadele în care s-au vizitat și întâlnit s-au suprapus cu perioadele de derulare a licitației.

În susținerea afirmațiilor făcute, reclamanta a făcut referire la documentele trimise de către Procuratura St. Gallen din Elveția la solicitarea organelor de urmărire penală.

Totodată, reclamanta a descris ceea ce a apreciat a fi modalitatea faptică de obținere în mod nejustificat a sumelor de bani de către domnul Brădișteanu Șerban Alexandru.

Astfel, a arătat reclamanta, la data de 19.04.2002 domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, în calitate de director și reprezentant legal al firmei Arnell Development Ltd, a întocmit documentația de deschidere cont bancar, în baza căroră au fost deschise trei conturi bancare de disponibil pentru societatea Arnell Development, respectiv: un cont bancar pentru moneda EURO, un cont bancar pentru USD și un cont bancar pentru franci elvețieni, cont ce a fost folosit, în opinia reclamantei, în cea mai mare parte ca și cont de transfer pentru sumele obținute în mod nejustificat.

S-a menționat că, în același timp, domnul Brădișteanu Șerban Alexandru a solicitat societății bancare Union Bank of Switzerland deschiderea de conturi curente în numele personal al acestuia și emiterea unui card de credit TOP CARD VISA GOLD, cu o limită de credit de 40.000 CHF; pe aceste conturi curente au fost împuterniciți, cu puteri nelimitate și Mladin Marinela, prietena sa, precum și Brădișteanu Irinel.

Reclamanta a mai arătat că, în perioada 2002 – 2003 s-au transferat în conturile societății Arnell Development Ltd, societate unde domnul Brădișteanu Șerban Alexandru este director și reprezentant legal, de către firma CC MED AG Elveția, câștigătoarea licitației pentru grupele de echipamente medicale I și II, mai multe sume de bani.

S-a menționat că, după analizarea documentelor ce evidențiază rulajul contului de disponibil în Euro al firmei Arnell Development Ltd, pentru perioada 13.05.2002 – 13.07.2006, s-a constatat că toate sumele de bani încasate

provin de la firmele CC MED AG și CC MED International AG din Elveția, societăți care au furnizat echipamente medicale în urma câștigării licitației organizate de Ministerul Justiției, unde președinte la comisiei de licitație a fost domnul Brădișteanu Șerban Alexandru.

S-a arătat că veniturile societății Arnell Development Ltd, unde domnul Brădișteanu Șerban Alexandru este singura persoană cu drept de semnătură pe contul bancar și singura persoană cu drept de dispoziție, au fost de 3.649.965,79 Euro, compuse din sumele achitate de către societățile CC MED AG și CC MED International AG și dobânzile bonificate de bancă pentru plasamentele financiare făcute cu o parte din disponibilul din cont.

A menționat reclamanta că, din analiza rulajului contului de operațiuni în USD al societății Arnell Development Ltd, pentru perioada 03.05.2002 – 13.07.2006, unde domnul Brădișteanu Șerban Alexandru este singura persoană cu drept de semnătură pe contul bancar și singura persoană cu drept de dispoziție pe acest cont, a constatat că toate sumele de bani încasate de această societate provin de la firma CC MED International AG din Elveția, societate care a furnizat echipamentele medicale pentru Ministerul Justiției.

Din analiza documentelor existente, reclamanta a constatat că, la data de 13.07.2006, societatea Arnell Development mai avea în contul de disponibil USD suma de 768,95 USD și plasamente financiare efectuate de 144.449,09 USD.

În continuare, reclamanta a arătat că, din datele avute la dispoziției pentru perioada 27.05.2002 – 13.07.2006, a constatat, cu privire la contul de disponibil în franci elvețieni al firmei Arnell Development Ltd., că acesta a fost deschis în data de 27.05.2002 și a fost utilizat pentru crearea disponibilului necesar pentru operațiunile de alimentare a contului de card Top Card Visa Gold aparținând domnului Brădișteanu Șerban Alexandru.

S-a precizat că sumele derulate prin acest card în intervalul 18.06.2002 – 29.05.2006 s-au ridicat la cca. 790.000 CHF, reprezentând plăți pentru achiziții în interesul personal al domnului Brădișteanu Șerban Alexandru.

Reclamanta a apreciat că o altă dovadă importantă, care evidențiază utilizarea sumelor de bani în interes personal, este reprezentată de transferurile bancare succesive ordonate de către acesta în perioada 12.06.2002 – 13.07.2006 din contul de franci elvețieni al societății Arnell Development Ltd în contul de card al domnului Brădișteanu Șerban Alexandru.

Reclamanta a considerat că licitația organizată de Ministerul Justiției pentru achiziționarea de echipamente medicale de înaltă performanță, la care

președintele comisiei de licitație a fost domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, s-a realizat prin încălcarea normelor legale în materie, procedura de licitație fiind viciată, motivul principal care l-a determinat pe domnul Brădișteanu Șerban Alexandru să favorizeze firma CC MED AG Elveția fiind interesul personal.

S-a arătat că societatea Arnell Development Ltd a fost înființată de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, iar veniturile acesteia provin doar de la societatea CC MED AG Elveția, una dintre câștigătoarele licitației organizate de către Ministerul Justiției și societatea CC Med Internațional AG, ce aparține grupului CC MED AG, singurul beneficiar al sumelor virate în quantum de 3.595.333 euro și 500.000 USD de către acest grup fiind domnul Brădișteanu Șerban Alexandru.

Reclamanta a concluzionat că, având în vedere că valoarea bunurilor imobile deținute de domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, conform rapoartelor de evaluare depuse la dosarul aflat pe rolul Tribunalului București, se ridică la aproximativ 1.700.000 EURO, iar veniturile realizate de acesta conform fișelor fiscale, a adevărului de venit, precum și a declarațiilor de venit global pentru perioada 2000 – 2005, au fost în sumă de 284.285,75 RON, concluzionează că în tot sau în parte, aceste bunuri nu au fost achiziționate din veniturile realizate în mod legal.

Sub aspect procedural, reclamanta, precizează că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare, a înștiințat persoana verificată despre declanșarea procedurii de verificare, la data de 10 iulie 2008 expediind scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, la adresa de domiciliul a domnului Brădișteanu Șerban Alexandru din București, strada Arh. Burcuș nr. 8, sector 1, obținută de la Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor.

Reclamanta a arătat că plicul conținând adresa de înștiințare i-a fost restituit de Poșta Română în data de 22.07.2008, cu mențiunile „destinatar lipsă domiciliu”, „expirat termen de păstrare” și „se aprobă înapoierea”.

Având în vedere că, din cererea înregistrată la data de 22.01.2008 la Curtea de Apel București, de către domnul Brădișteanu Șerban Alexandru, prin care a solicitat trimiterea dosarului spre soluționare Agenției Naționale de Integritate, acesta a menționat că are reședința în sat Izvorani, strada Mihai Eminescu nr. 70, comuna Ciolpani, județul Ilfov, reclamanta arată că, la data de

10.07.2008, a expediat o scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, pe adresa anterior menționată, prin care i-a comunicat domnului Brădișteanu Șerban Alexandru declanșarea procedurii de verificare a averii; confirmarea de primire fiind semnată de persoana care asigură paza acestui imobil.

Reclamanta a mai precizat că, la data de 09.09.2008, a fost stabilită de comun acord cu domnul avocat Caraman Daniel, avocat ales al domnului Brădișteanu Șerban Alexandru o întâlnire la sediul Agenției Naționale de Integritate pentru data de 11.09.2008, ora 14,00, în vederea prezentării documentelor aflate în dosarul nr. 17/II/2008, dată la care nu s-au prezentat.

La data de 03.11.2008, în dosarul nr. 5544/2/2008 al Secției a VIII-a contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a depus întâmpinare prin care a invocat, pe cale de excepție, excepția de prematuritate, iar pe fond, a solicitat suspendarea judecării în raport de dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă, formulând, totodată, și apărări pe fondul cauzei.

Pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a apreciat că excepția de prematuritate este întemeiată, având în vedere că, pentru a putea sesiza instanța, reclamanta trebuia să respecte regulile stabilite în cuprinsul legii speciale cu referire directă la cuprinsul art. 44 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 144/2007, care stabilește că verificarea efectuată de inspectorul de integritate se suspendă până la soluționarea cauzei de către organul judiciar.

Pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a mai arătat că sesizarea Agenției a fost complementară, în sensul că inițial procurorul general a PICCJ-DNA a sesizat Comisia pentru cercetarea averilor de pe lângă Curtea de Apel București, iar instanța a dispus trimiterea cauzei la organul jurisdicțional succesiv, apărările formulate în primul ciclu procesual nefiind dezbătute niciodată, întrucât a avut prioritate excepția necompetenței materiale a instanței.

A mai arătat că a fost invocată o cerere de suspendare a procedurii de cercetare atâta vreme cât în cauză, față de aceleași chestiuni, se desfășoară o cercetare penală aflată în stadiul judecării în fond, atât la data investirii inițiale a Comisiei, precum și la momentul comunicării actului de începere a activității de cercetare.

Pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a apreciat că sesizarea instanței era împiedicată în mod absolut de existența unei cauze penale care obliga

inspectorul să întocmească actul final de constatare prin care declara încheiată cercetarea și dispunea în consecință.

În ceea ce privește cererea de suspendare a judecății, întemeiată pe dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă, pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a invocat principiul *penalul ține în loc civilul* și a precizat că pe rolul Tribunalului București – Secția a II-a Penală, se află dosarul nr. 10425/3/2007, ce nu a fost încă soluționat.

Pe fondul cauzei, pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a învederat că inspectorul de integritate nu i-a adus personal la cunoștință declanșarea procedurii și apreciază că procedura de încunoaștințare, la care face trimitere inspectorul, este nelegal realizată, în condițiile în care nici cu ocazia finalizării raportului nu a înțeles să îi comunice în scris acest aspect și a procedat în sensul anunțării presei și a avocatului pe cale telefonică.

În susținerea poziției sale, a invocat dispozițiile art. 88 și următoarele Cod procedură civilă și apreciază că această procedură este nulă, impunându-se refacerea sa.

În apărarea sa, a arătat faptul că reclamanta a procedat, fără să-l anunțe, la declanșarea procedurii, la efectuarea actelor de constatare, precum și la emiterea actului de finalizare, sprijinit pe acte de procedură.

Concluzionând, a solicitat instanței să constate că averea sa este dobândită licit, din munca depusă și din beneficiile activității didactice și respingerea cererii promovate de către reclamantă, ca neîntemeiată.

În susținerea apărărilor formulate, pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, interogatoriul reclamantei, expertiză tehnică financiar contabilă, expertize tehnice evaluatorii bunuri imobile și mobile, alte probe ce pot fi solicitate în condițiile art. 138 pct. 2 Cod procedură civilă.

La data de 09.12.2008, în dosarul nr. 5544/2/2008 al Secției a VIII-a contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, reclamanta Agenția Națională de Integritate a depus note de ședințe, prin care a formulat susțineri referitoare la excepția prematurității sesizării instanței de judecată, la cererea de suspendare a judecății formulate de către pârâțul Brădișteanu Șerban Adrian și la apărărilor formulate de către reclamant pe fondul cauzei.

Referitor la excepția prematurității sesizării instanței de judecată, reclamanta a apreciat-o ca fiind neîntemeiată și a arătat că Legea nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare, stabilește o procedură

distinctă, care asigură atât publicitatea cauzei cât și respectarea dreptului la apărare al persoanei a cărei avere este verificată administrativ, fără a avea o înrâurire hotărâtoare privind cercetarea penală a faptei pârâtului.

Reclamanta a subliniat că verificarea efectuată de inspectorii de integritate nu are în vedere fapta penală pentru care pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru este cercetat, ci se limitează în mod strict la verificarea averii acestuia, în raport de toate veniturile realizate într-o anumită perioadă de timp.

În ceea ce privește susținerea pârâtului Brădișteanu Șerban Alexandru în sensul că sesizarea instanței este împiedicată în mod absolut de existența unei cauze penale, reclamanta a apreciat că o asemenea interpretare ar conduce la denaturarea caracterului administrativ al cercetării și a naturii administrative a actului de constatare, act supus controlului judecătoresc, conform dispozițiilor Legii nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește cererea de suspendare a judecății, reclamanta a arătat că dispozițiile art. 244 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă au un caracter permisiv, stabilind drept condiție pentru suspendarea cauzei faptul conform căruia între fapta penală și hotărârea ce urmează să se dea în prezentul dosar să fie o înrâurire hotărâtoare.

Totodată, a făcut referire la Decizia nr. 262/15.10.2002, prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la principiul invocat de către pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru, astfel că asupra oportunității suspendării, în ipoteza prevăzută la art. 244 pct. 2 Cod procedură civilă, apreciază instanța, norma în discuție având un caracter permisiv.

Cu privire la apărările formulate de către pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru pe fondul cauzei, reclamanta a precizat că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 144/2007, cu modificările și completările ulterioare, a înștiințat persoana verificată despre declanșarea procedurii de verificare, astfel cum rezultă din înscrisurile atașate actului de constatare.

În susținerea cauzei, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, interogatoriul pârâtului și orice altă probă care ar reieși ca fiind necesar a fi administrată, din cursul dezbaterilor.

Prin încheierea de ședință din data de 10.03.2009, Curtea a respins atât excepția prematurității sesizării instanței de judecată, ca neîntemeiată, cât și cererea de suspendare a soluționării cauzei potrivit art. 244 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă.

Pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 6, 7, 12, 16, art. 37 lit. e, f, g, art. 44 și art. 54 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, texte pe care le apreciază în vădită contradicție cu prevederile art. 1 alin. (4) și art. 116 alin. (2) din Constituția României.

În ședința publică din data 19.05.2009, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru, prin avocat, a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a semnatarului actului de constatare, respectiv a inspectorului Agenției Naționale de Integritate potrivit Legii nr. 144/2007, excepție ce a fost respinsă, ca neîntemeiată, de către Curte, având în vedere dispozițiile art. 2 și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 144/2007.

Prin încheierea de ședință din data de 16.06.2009, Curtea a admis în parte cererea de sesizare a Curții Constituționale și a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de nelegalitate a dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 144/2007, respingând, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 5, 6, 7, 12, 16, art. 37 lit. e), f), g) și art. 54 din Legea nr. 144/2007 și suspendând judecata până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Împotriva încheierilor de ședință din data de 19.05.2009 și respectiv din 16.06.2009, din data de, în termen legal, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a promovat recurs.

Prin decizia nr. 4710/29.10.2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 5544/2/2008, a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de către Brădișteanu Șerban Alexandru împotriva încheierii din 19 mai 2009 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și a fost admis recursul declarat de către Brădișteanu Șerban Alexandru împotriva încheierii din 16 iunie 2009 a aceleiași instanțe, modificând încheierea recurată în sensul admiterii cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 6, 7, 12, 16, 37 lit. e), f) și g), art. 54 din Legea nr. 144/2007 și menținând celelalte dispoziții ale acestei încheieri.

Prin decizia nr. 415/14 aprilie 2010, Curtea Constituțională: a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. c), d), e) și f) și ale Capitolului VI - „Verificarea averilor, a conflictelor de interese și a incompatibilităților” (art. 45-50) din Legea nr. 144/2007, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Capitolului I „Dispoziții generale” (art. 1-9)

din Legea nr. 144/2007, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. e), f) și g), art. 12 alin. (2) și ale art. 42 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 144/2007 și a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 17, art. 38 alin. (2) lit. f), g) și h) și art. 57 din Legea nr. 144/2007.

Prin încheierea de ședință din data de 28.09.2010, Curtea a dispus scoaterea cauzei de pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal trimitând-o spre competență soluționare, potrivit dispozițiilor Legii nr. 176/2010, Comisie de cercetare a averilor de pe lângă Curtea de Apel București constituită potrivit Legii nr. 115/1996.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Comisiei de cercetare a averilor de pe lângă Curtea de Apel București la data de 19.11.2010, sub nr. 11371/2/2010.

În ședința din data de 12.01.2011, a fost invocată din oficiu excepția de neregularitate a sesizării Comisie de cercetare a averilor, potrivit dispozițiilor art. 10 din legea nr. 176/2010 privind integritatea și exercitarea funcțiilor și demnităților publice, dezbaterile asupra acestei excepții având loc în ședința din data de 02.02.2011.

Reclamanta Agenția Națională de integritate, prin consilier juridic, a arătat că excepția invocată nu are temei juridic, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 176/2010, privind integritatea și exercitarea funcțiilor și demnităților publice, toate actele și lucrările efectuate în cadrul Agenției rămân valabile, motiv față de care, a solicitat respingerea excepției.

Pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru, prin avocat, a solicitat admiterea excepției de neregularitate a sesizării Comisiei și restituirea dosarului Agenției Naționale de Integritate în vederea refacerii actului de sesizare.

Prin încheierea de ședință din data de 16.02.2011, Comisia a respins excepția de neregularitate a sesizării Comisiei de cercetare a averilor, reținând că, în raport de dispozițiile art. 34 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010 modificată și art. 10¹ din Legea nr. 115/1996, în considerarea datei actului de sesizare a Comisiei de cercetare a averilor, reiese că actul de sesizare dedus cercetării în prezenta cauză se supune dispozițiilor alin. (2) al art. 34 din Legea nr. 176/2010, motiv pentru care Comisia a apreciat că este legal sesizată cu soluționarea cererii.

La data de 23.02.2011, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a depus întâmpinare, însoțită de un set de înscrisuri, prin care a invocat excepția

prescripției dreptului material la acțiune, a formulat cerere de suspendare a judecății, întemeiată pe dispozițiile art. 244 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă și a formulat apărări pe fondul cauzei.

În susținerea excepției prescripție a dreptului material la acțiune, pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a făcut trimitere la dispozițiile art. 11 din Legea nr. 176/2010, potrivit cărora sesizarea pentru o activitate de evaluare a declarației de avere, a datelor și informațiilor privind averea existentă, se poate efectua pe parcursul exercitării funcțiilor ori demnităților publice, ori în decursul a 3 ani după încetarea acestor funcții, în legislația anterioară nefiind prevăzut un termen expres până la care se putea porni o astfel de activitate de cercetare.

Pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a mai arătat că, odată cu clarificările apărute în lege, a fost instituit și acest termen de 3 ani în care Agenția de Integritate, ca autoritate competentă pentru control preliminar, poate să deschidă o verificare.

De asemenea, a apreciat că în cauză există două situații care nu sunt reglementate tranzitoriu de legiuitor și care vor rămâne la latitudinea interpretărilor doctrinare și a jurisprudenței, respectiv: situația validității actelor de cercetare preliminară pe care le-a realizat Agenția anterior modificărilor de competență cu nerespectarea principiului repartizării aleatorii a cauzelor așa cum este el reglementat în art. 9 din Legea 176/2010 și aspectul legat de data de la care curge termenul de prescripție a dreptului material la acțiune în cazul verificării declarațiilor de avere și de interese.

Pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a arătat că, în opinia sa, câtă vreme cercetarea preliminară care a stat la baza emiterii actului de constatare datat 17.09.2008 și înaintat Curții de Apel București a fost realizată cu încălcarea principiului repartizării aleatorii este evident că toate constatările sunt pătinoare, interesate și nu îndeplinesc cerința stabilită în lege de protecție a persoanei cercetate în fața arbitrariului unui funcționar public cum este inspectorul de integritate.

În susținerea afirmației sale, a precizat că Legea nr. 176/2010 a fost verificată de către Curtea Constituțională și s-a dispus trimiterea sa către promulgare, înțelegându-se în acest fel că dispozițiile art. 34 alin. 2 consacră o valoare relativă a actelor și lucrărilor efectuate în cadrul Agenției, cu excepția actelor pentru care în procedura preliminară jurisdicțională se invocă nulitatea acestora în condițiile art. 105 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a subliniat că la dosarul cauzei instrumentat în cadrul Agenției nu se regăsește un referat care să ateste că repartizarea cauzei pentru cercetare a fost stabilită în mod aleatoriu conform art. 9 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, ci există o mențiune marginală asupra unui document intitulat „proces verbal de începere a verificărilor” prin care se indică faptul că lucrarea va fi repartizată inspectorului de integritate Luiza Badiu.

Reținând această împrejurare și coroborat cu faptul că în cadrul Agenției licitația privind achiziția sistemului informatic utilizat și la repartizarea aleatorie a cauzelor a fost organizată după data sesizării instanței cu actul de constatare (17.09.2008, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a considerat că nu a fost respectat principiul repartizării aleatorii a cauzelor, că actele efectuate până la data sesizării instanței se află sub imperiul unei puternice prezumții de părtinire, inspectorul de integritate comunicând doar faptul că a încheiat cercetările și că va emite un act de constatare, iar persoana cercetată are dreptul să ia la cunoștință de actele deja efectuate.

Pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a apreciat că, în condițiile în care orice procedură jurisdicțională aflată sub imperiul legii civile instituie un principiu al egalității părților, adică oferă părților posibilitatea de a combate în mod concret și în timp real observațiile celeilalte părți, iar pe de altă parte, în procedura preliminară actele au fost efectuate de un inspector direct desemnat și care nu a comunicat persoanei cercetate actele în timpul procedurii ci numai după efectuarea lor, rezultă fără echivoc faptul că i s-a adus o vătămare în sensul art. 105 alin. 2 Cod procedură civilă, întrucât nu i s-a oferit posibilitatea să demonstreze netemeinicia susținerilor și a observațiilor Agenției mai înainte de a se emite actul de constatare din 17.09.2008.

În ceea ce privește aspectul referitor la data de la care curge termenul de prescripție a dreptului material la acțiune în cazul verificării declarațiilor de avere și de interese, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a arătat că în Legea nr. 115/1996 nu era stabilit un termen, astfel că ipoteza avută în vedere pentru a stabili dacă mai este posibilă sesizarea instanței sau a unui organism jurisdicțional era aplicabilă regula generală prevăzută de art. 3 din Decretul nr. 167/1958, adică 3 ani, iar în Legea nr. 144/2007 nu a fost stabilit un termen în care să se poată stinge dreptul material la acțiune pentru urmărirea averii dobândite în mod nejustificat.

A mai precizat că, prin Legea nr. 176/2010 legiuitorul a stabilit un termen de 3 ani de la data încetării funcției publice, în care Agenția poate efectua control retroactiv.

A arătat că, în opinia sa, data de la care curge termenul în care putea fi începută o verificare este data la care se împlinesc 3 ani de la momentul în care a fost modificată situația averii deținătorului funcției publice, respectiv, în speța de față, sfârșitul anului 2002.

În susținerea aprecierilor formulate, a precizat că prima sesizare privind controlul declarațiilor de avere și de interese s-a realizat la sfârșitul anului 2007, când procurorul general anticorupție a transmis către Curtea de Apel București Comisia de Cercetare a Averilor un document prin care solicita începerea verificărilor.

Față de cele arătate anterior, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a considerat că actele efectuate până la momentul de față sunt anulabile, și supuse unui termen de prescripție a dreptului material la acțiune care se împlinise la momentul sesizării și prin urmare, luând în considerare faptul că excepția prescripției dreptului material la acțiune este o excepție de ordine publică și că termenul de 3 ani este deja împlinit, a solicitat instanței să admită excepția prescripție și să respingă acțiunea ca fiind prescrisă.

În ceea ce privește cererea de suspendare a judecății, formulată în temeiul dispozițiilor art. 244 alin 1 pct. 2 Cod procedură civilă, a arătat că fundamentul cercetării averii îl reprezintă sumele de bani pentru care este acuzat de infracțiunile de luare de mită, respectiv sumele de 3.595.333 euro și 414.000 USD, infracțiuni ce fac obiectul dosarului nr. 10425/3/2007 aflat pe rolul Tribunalului București – Secția a II-a penală.

Pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a apreciat că se impune respectarea principiului de drept *penalul ține în loc civilul*, ceea ce presupune oprirea acțiunii civile până când se va pronunța o hotărâre definitivă într-o cauză în care s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce se va da în procesul de față.

Pe fondul cauzei, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a arătat că procedura de încunoaștințare la care face trimitere inspectorul în referatul său este nelegal realizată, în condițiile în care nici măcar cu ocazia finalizării raportului nu a înțeles să îi comunice în scris acest aspect și a procedat în sensul anunțării presei și a avocatului pe cale telefonică.

A mai apreciat că, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, nu se poate admite procedură de citare nescrisă, ca în dreptul procesual penal, ci doar prin dovadă scrisă.

Față de cele precizate anterior, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a considerat că procedura este nulă și se impune refacerea sa prin trimiterea cauzei către Agenție în vederea refacerii actelor în condiții de legalitate.

A mai apreciat pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru că actele de procedură invocate, respectiv un raport științific nu îi poate fi opozabil, mai ales că ar fi putut demonstra cu acte și cu expertize ce valori au avut veniturile sale, precum și ce cheltuieli au fost efectuate

De asemenea, a precizat că ar fi arătat că nu a utilizat niciodată conturile la care se face referire.

Pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a solicitat Comisiei să constate că averea sa este dobândită licit, din munca depusă și din beneficiile activității didactice și să respingă cererea promovată de reclamantă ca neîntemeiată.

În susținerea apărărilor formulate, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, interogatoriul reclamantei, precum și expertize tehnice de specialitate, financiar contabilă și de evaluare a bunurilor pe care le deține.

În ședința publică din data de 02.03.2011, reclamanta Agenția Națională de Integritate a depus note de ședință prin care a formulat susțineri cu privire la cele invocate de către pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru, prin întâmpinare.

Reclamanta a invocat inadmisibilitatea celor două cereri formulate de pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru, respectiv excepția prescripției dreptului material la acțiunea și cererea de suspendare a judecății.

În principal, reclamanta a solicitat înlăturarea apărărilor formulate de persoana verificată, motivat de prevederile art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, potrivit cărora: verificările aflate în curs de desfășurare la Agenție la data intrării în vigoare a prezentei Legii nr. 176/2010 continuă potrivit procedurii prevăzute de aceasta; actele și lucrările efectuate în cadrul Agenției, rămase definitive până la publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, rămân valabile; probele administrate și actele

procesuale efectuate la instanțe și organe de urmărire penală înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 176/2010 se mențin.

Cu privire susținerile persoanei verificate potrivit căroră la baza efectuării verificării nu ar fi existat un proces verbal de repartizare aleatorie a cauzei către inspectorul de integritate, reclamanta a arătat că procesul verbal de repartizare aleatorie din data de 3 iulie 2008 constituie dovada efectuării procedurii de repartizare, potrivit normelor legale în vigoare, anume Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate.

În susținerea acestei afirmații, reclamanta a depus copia procesului-verbal de repartizare aleatorie încheiat în data de 03.07.2008.

Reclamanta a mai solicitat Comisiei să aibă în vedere faptul că întreaga procedură de verificare s-a efectuat în baza dispozițiilor Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, în vigoare la data declanșării procedurii de verificare.

În raport de principiul *tempus regit actum*, reclamanta a apreciat că prezentei cauze nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 11 din Legea nr. 176/2010, ia, pe de altă parte, potrivit art. 34 din același act normativ „*probele administrate și actele procesuale efectuate la instanțe și organe de urmărire penală înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se mențin*”.

În raport de afirmațiile anterioare, reclamanta a apreciat neîntemeiată excepția prescripției dreptului material la acțiune.

A mai arătat reclamanta că persoana verificată își desfășoară în prezent activitatea într-un unitate de sănătate publică potrivit dispozițiilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, fiind șeful Clinicii de Chirurgie Cardiovasculară a Spitalului de Urgență Floreasca, astfel că, în opinia sa, în această calitate, persoana verificată poate face în continuare obiectul verificărilor Agenției Naționale de Integritate, cu privire la întreaga perioadă în care și-a desfășurat activitatea în sistemul public.

Reclamanta a apreciat, că în raport de ultima susținere, excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune este nefondată.

În legătură cu cererea de suspendare a judecății, reclamanta a precizat că prezenta cerere a fost formulată și în fața Curții de Apel București, în cursul judecării cererii de sesizare a Agenției Naționale de Integritate.

Precizează că această cererea de suspendare a fost respinsă motivat de faptul că sesizarea formulată de Agenția Națională de Integritate în fața Curții de Apel nu face referire la un eveniment anume ci are în vedere evaluarea veniturilor persoanei verificate pe durata unei perioade de timp mai îndelungate, anume atât timp cât persoana verificată s-a aflat sub incidența dispozițiilor legii.

Reclamanta a invocat inadmisibilitatea cererii de suspendare a judecății, motivat de următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 244 alin.(1) punctul 2 Cod procedură civilă *„instanța poate suspenda judecata când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea”*.

A apreciat reclamanta că, din însăși textul de lege, rezultă că numai o instanță de judecată poate dispune suspendarea judecății într-o cauză. or, în speța de față, cauza se află în faza unei cercetări administrative efectuată de Comisia de verificare a averii de pe lângă Curtea de Apel București, care este sesizată în baza competențelor legale.

A mai arătat reclamanta că, în prezenta cauză, își găsesc aplicabilitatea și prevederile art. 34 din Legea nr. 176/2010 .

În raport de dispozițiile art.10⁴ din Legea nr.115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, reclamanta a apreciat că nu poate fi dispusă suspendarea cauzei aflată în fața Comisiei de verificare a averilor pentru motivul invocat de persoana de verificată și a solicitat să se constate netemeinicia cererii de suspendare formulată de persoana verificată și, pe cale de consecință, respingerea acesteia.

Totodată, reclamanta a precizat că, în opinia sa, faptul că, în cauză, parchetul efectuează cercetări pentru săvârșirea unor fapte de natură penală nu poate fi considerat, din oficiu, de natură a conduce la suspendarea cauzei, norma legală având un caracter permisiv, stabilind drept condiție pentru suspendarea cauzei faptul conform căruia între fapta penală și hotărârea ce urmează să se dea în prezentul dosar să fie o înrâurire hotărâtoare.

Mai arată reclamanta că privitor la legătura dintre prevederile Codului de procedură civilă, citate mai sus, și art. 19 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr.262 din 15 octombrie 2002.

Astfel, a arătat reclamanta, temporizarea rezolvării acțiunii civile până la soluționarea irevocabilă a celei penale este justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, doar în situațiile în care, constatarea infracțiunii „ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea”. în același sens, nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat, în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia. Asupra oportunității suspendării, în ipoteza prevăzută la art. 244 pct. 2 din Codul de procedură civilă, apreciază instanța, norma în discuție are un caracter permisiv.”

Reclamanta precizează că s-a apreciat de către urtea Constituțională faptul că prin caracterul lor permisiv, dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, dau expresie textului Constituției, judecătorul având posibilitatea să cenzureze în fiecare caz utilitatea suspendării, evitând prelungirea artificială și nejustificată a procesului și asigurând astfel părților exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință, fără a aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Concluzionând, reclamanta a solicitat Comisiei să aibă în vedere că actul de constatare argumentează cu prisosință cererea de confiscare promovată și, pe cale de consecință, vă rugăm ca în conformitate cu dispozițiile art. 10⁴ din Legea nr. 115/1996, cu modificările și completările ulterioare și să dispună trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana verificată (Curtea de Apel București).

Dezbaterile asupra aspectelor invocate prin întâmpinare de către pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru au avut loc în ședința din data de 02.03.2011.

Pârâțul Brădișteanu Șerban Alexandru a învederat că din actele și lucrările dosarului nr. 17/1.1/2008, la fila 293, volumul I, din rechizitoriul prin care a fost sesizată instanța penală, se menționează că *Întrucât în perioada 2000-2004 pârâțul era senator în Parlamentul României, urmează ca în conformitate cu Legea nr. 115/1996 să fie sesizată Comisia de cercetare a averilor din cadrul Curții de Apel București.* În raport de această mențiune, a apreciat că există o strânsă legătură de subordonare cu modul de dobândire a bunurilor, când pârâțul avea calitatea de senator. Tot în acest dosar, la filele nr. 292-293, volumul I, este determinată valoarea bunurilor dobândite de pârâț în perioada 2002-2004, fiind evaluate în cadrul procedurii penale și dobândite prin societăți străine. Procurorul de caz a avut în vedere că sumele pentru care este învinuit pârâțul

sunt rezultate din fapte ilicite. Aceste sume sunt aceleași pentru care se cere confiscarea.

În concluzie, în raport de dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă și de dispozițiile art. 10 din Legea nr. 176/2010, a solicitat suspendarea judecării cauzei, până la soluționarea definitivă a procesului penal.

Totodată, pârâtul Brădișteanu Șerban Alexandru a solicitat admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune, învederând că mandatul de senator al pârâtului a început în anul 2000 și, conform declarației de avere, la data de 8 decembrie 2004 a încetat demnitatea publică a pârâtului.

Reclamanta a invocat excepția inadmisibilității cererii de suspendare întemeiată pe dispozițiile art. 244 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă, pe considerentul că Agenția a avut competența să-și extindă verificările averii pârâtului pe toată perioada în care acesta a avut demnitate publică, chiar dacă sesizarea a avut la bază o lucrare penală, motiv pentru care solicită respingerea cererii de suspendare a judecării cauzei.

Cu privire la excepția prescripției dreptului material la acțiune, reclamanta a apreciat că nu pot fi incidente dispozițiile art. 11 din Legea nr. 176/2010. Întreaga procedură de verificare efectuându-se în baza dispozițiilor Legii nr. 144/2007, aflată în vigoare la data declanșării procedurii de verificare, iar pârâtul își desfășoară activitatea într-o unitate de sănătate publică potrivit dispozițiilor Legii nr. 95/2006, fiind șeful Clinicii de Chirurgie Cardiovasculară a Spitalului de Urgență Floreasca și, prin urmare, în această calitate, pârâtul poate face obiectul verificărilor Agenției, cu privire la întreaga perioadă în care și-a desfășurat activitatea în sistemul public.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii și de temeiurile de drept incidente în cauză, Comisia de Cercetare a Averilor constituită în baza Legii 176/2010 reține următoarele :

Prin adresa DNA nr.2102/C/2007 înregistrată la Curtea de Apel București – Comisia de Cercetare a Averilor de pe lângă această instanță la data de 13.12.2007 s-a solicitat în temeiul dispozițiilor art.9 din Legea 115/1996 declanșarea procedurii de cercetare a averii dobândite de Brădișteanu Șerban Alexandru în perioada 2001 – 2006, fost senator în Parlamentul României în legislatura 200 – 2004 și președinte al Comisiei de Evaluare pentru achiziționarea echipamentelor medicale de înaltă performanță necesare dotării unităților sanitare din rețeaua Direcției Generale a Penitenciarelor.

În motivarea în fapt a actului de sesizare s-a arătat în esență că Brădișteanu Șerban Alexandru a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 rap.la art.248/1 C.penal, art.17 alin.1 lit.d din Legea 78/2000, art.254 alin.1 C.penal rap.la art.6 din Legea 78/2000 reținându-se că în calitatea sa de președinte al Comisiei de Evaluare în cadrul licitației organizate de Ministerul Justiției în anul 2001 pentru achiziția unor echipamente medicale necesare dotării unităților sanitare din cadrul Direcției Generale a Penitenciarelor și a Spitalului Profesor Dr.Constantin Agelescu a încălcat cu bună știință dispozițiile legale în materia achizițiilor publice și a oferit în mod arbitral punctaje favorabile unor anume grupuri de firme, favorizând astfel patru firme furnizoare de echipamente, cu consecința prejudicierii Administrației Naționale a Penitenciarelor.

În schimbul favorizării unor grupuri de firme persoana menționată a primit drept mită în perioada 3.05.2002 – 9.01.2003 diverse sume de bani în valută.

S-a arătat de asemenea, că urmare a săvârșirii acestor infracțiuni numitul Brădișteanu Alexandru Șerban a achiziționat mai multe bunuri imobile și mobile, achiziționare care conduce la concluzia caracterului nelegal al dobândirii acestora în raport de declarația de avere completată de acesta la începutul mandatului de senator (sfârșitul anului 2000) și de declarația de avere dată la încheierea mandatului de senator la 8.12.2004.

Se susține că în cauză există indicii certe că bunurile nu au fost dobândite licit date fiind venituri nete cu care acesta figurează în evidențele fiscale declarate.

Prin încheierea pronunțată în ședința în Camera de Consiliu la 14.02.2008 Comisia de cercetare a averilor constituită în baza Legii 115/1996 a admis excepția de necompetență materială a reprezentantului Direcției Naționale Anticorupție în soluționarea cauzei, a scos cauza de pe rol și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Agenției Naționale de Integritate, reținând incidența în cauză a dispozițiilor art.60 alin.1 lit.a din Legea 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate și având în vedere intrarea în vigoare a acestor dispoziții legale la 21.05.2007, precum și data formulării actului de sesizare a Comisiei, respectiv 13.12.2007.

La 17.09.2008 Agenția Națională de Integritate a sesizat Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal cu soluționarea

aceleași cereri, instanța dispunând prin încheierea de la 28.09.2010 trimiterea spre competență soluționare Comisiei de Cercetare a Averilor de pe lângă Curtea de Apel București constituită potrivit Legii 115/1996 având în vedere dispozițiile deciziei Curții Constituționale 415/14.04.2010 publicată în Monitorul Oficial al României nr.294 din 5.05.2010 prin care, în esență, s-a stabilit că dispozițiile Legii 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate sunt neconstituționale în măsura în care prevăd competența acestei autorități de a efectua și întocmi acte de cercetare și de constatare referitoare la verificarea averilor, a conflictelor de interese și a incompatibilităților.

Legal investită, Comisia de cercetare a averilor constituită în baza Legii 176/2010, prin încheierea de la 16.02.2011 a respins pentru considerentele expuse în conținutul acesteia, excepția invocată de către persoana cercetată de neregularitate a sesizării Comisiei.

La 23.02.2011 Brădișteanu Șerban Alexandru a invocat excepția prescripției dreptului material al acțiunii în raport cu disp.art.11 din Legea 176/2010 arătând în esență că legiuitorul a stabilit un termen de 3 ani de la data încetării funcției publice în care agenția poate efectua un control retroactiv în ceea ce privește modalitatea dobândirii de către o persoană a averii.

Analizând cu prioritate excepția prescripției dreptului material al acțiunii invocată de către persoana cercetată, Comisia reține că perioada verificată în ceea ce privește caracterul licit sau ilicit al dobândirii averii de către aceasta, este reprezentată de intervalul 2000 – 2004, astfel cum reiese din adresa inițială a DNA nr.2102/C/2007.

În această perioadă s-a circumscris mandatului numitului Brădișteanu Șerban Alexandru de senator în cadrul Parlamentului României, mandat care astfel cum reiese atât din susținerile DNA și ulterior ale ANI, dar și prin înscrisul existent la fila 307 – volumul I dosar 1532/2/2009 ANI s-a încheiat la 8.12.2004, prin depunerea de către persoanele cărora le incumba o asemenea obligație potrivit dispozițiilor Legii 115/1996 a declarației de avere la încheierea unui mandat care presupunea exercitarea unei funcții publice.

Așadar, perioada supusă verificării modalității de dobândire licite sau ilicite a averii de către numitul Brădișteanu Șerban Alexandru, în considerarea calității sale de senator în cadrul Parlamentului României, se încheia cel târziu la data de 8.12.2004 prin depunerea declarației de avere obligatorie potrivit dispozițiilor Legii 115/1996.

Această dispoziție legală care impunea persoanelor care exercitau funcții ce implicau demnități publice a fost preluată și în art.4 alin.3 din Legea 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, legiuitorul înțelegând ca de data începerii sau a finalizării unui mandat care implică exercitarea unei demnități publice să lege anumite consecințe juridice sau sancțiuni de aceeași natură.

Reținând așadar că potrivit dispozițiilor legale aplicabile în cauză la data declanșării procedurilor de verificare a averii numitului Brădișteanu Șerban Alexandru, mandatul acestuia de senator se încheiase la 8.12.2004, Comisia urmează a se pronunța asupra succesiunii în timp a dispozițiilor legale care au reglementat intervalul de timp în interiorul căruia organele abilitate aveau dreptul de a declanșa această procedură de cercetare.

Astfel, sesizarea inițială a Direcției Naționale Anticorupție adresată Comisiei de Cercetare a Averilor de pe lângă Curtea de Apel București a fost formulată și înregistrată la 13.12.2007, în condițiile în care această procedură era reglementată de Legea 115/1996 care la acel moment nu prevedea existența vreunui termen în interiorul căruia să poată fi realizată o astfel de cercetare.

Potrivit principiilor generale care reglementează acest gen de situații juridice, Comisia apreciază că în cauză își găsesc aplicabilitatea normele generale referitoare la termenele de prescripție aplicabile oricărei forme de răspundere civilă delictuală, respectiv termenul general de 3 ani prevăzut de art.3 din Decretul - Lege 167/1958.

Sucesiunea cronologică a actelor normative cu incidență în domeniul procedurii de cercetare a averilor persoanelor care exercită funcții de demnitate publică, respectiv dispozițiile art.11 din Legea 176/2010 (lege sub imperiul căreia Agenția Națională de Integritate a continuat procedura de cercetare a averii numitului Brădișteanu Șerban Alexandru) confirmă existența unui astfel de termen în sensul că aceste dispoziții legale stipulau termenul de 3 ani de la data încetării exercitării funcției publice în care organismele abilitate beneficiau de dreptul de a efectua acte de cercetare a averii unei persoane.

Ulterior, dispozițiile art.34 alin.1 din Legea 176/2010 adoptate ca urmare a efectelor deciziei Curții Constituționale nr.415/14.04.2010 precizează imperativ faptul că verificările aflate în curs de desfășurare la Agenție la data intrării în vigoare a prezentei legi continuă potrivit procedurii prevăzute de aceasta, reglementările legale cu incidență în cauză fiind reprezentate de art.1 alin.1 din același act normativ care stipulează că activitatea de evaluare a declarației de

avere, a modificărilor patrimoniale, de evaluare a conflictelor de interese și incompatibilităților se efectuează pe durata exercitării funcțiilor ori a demnităților publice, cât și în decursul a trei ani după încetarea acestora.

Comisia reține așadar că cererea inițială a organismului competent în procedura de declanșare a cercetării averilor la acea dată (Direcția Națională Anticorupție) s-a realizat sub imperiul unei legi (Legea 115/1996) care nu prevedea expres un termen în care se putea exercita dreptul de sesizare al Comisiei de Cercetare a Averilor de pe lângă Curtea de Apel București, astfel încât, analizând din această perspectivă și potrivit dispozițiilor procedurale comune, termenul era cel prevăzut în dreptul comun, respectiv 3 ani de la momentul încetării funcției care presupunea exercitarea unei demnități publice de către persoana a cărei avere era cercetată.

Ulterior, cercetarea efectuată de către Agenția Națională de Integritate s-a efectuat în baza Legii 176/2010 care în art.11 stabilea termenul de 3 ani pentru efectuarea activității de evaluare și implicit de cercetare a declarațiilor de avere după încetarea funcțiilor sau demnităților publice.

Concluzionând, Comisia reține că mandatul de senator în Parlamentul României a numitului Brădișteanu Șerban Alexandru s-a încheiat din perspectiva dispozițiilor legale care reglementează integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice la 8.12.2004 potrivit declarației de avere depusă de acesta, iar sesizarea inițială a organismelor competente în soluționarea cererilor având ca obiect caracterul licit sau ilicit al dobândirii averii a fost formulată și înregistrată la 13.12.2007, cu depășirea termenului de 3 ani de la încetarea mandatului prevăzut de dispozițiile legale în vigoare la acea dată în care putea fi dispusă o activitate de evaluare în sens larg a modalității de dobândire a averii de către acesta.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse, apreciind că la momentul sesizării Comisiei de Cercetare a Averilor de pe lângă Curtea de Apel București se împlinise termenul de prescripție în care putea fi efectuată procedura de control a averii numitului Brădișteanu Șerban Alexandru, Comisia va admite excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâtul **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU** și va constata prescris dreptul reclamantei de formulare a cererii de cercetare a averii pârâtului **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU.**

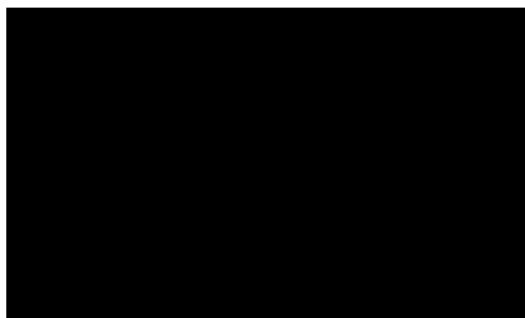
**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
ORDONĂ:**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâtul **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**.

Constată prescris dreptul reclamantei **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE**, cu sediul în b-dul Lascăr Catargiu, nr. 15 sector 1, București, în contradictoriu cu pârâții, **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**, domiciliat în comuna Ciolpani, sat Izvorani, str. Mihai Eminescu, nr. 70, jud. Ilfov și **STATUL ROMÂN**, prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, de formulare a cererii de cercetare a averii pârâtului **BRĂDIȘTEANU ȘERBAN-ALEXANDRU**.

Dață în ședință nepublică, azi, 11 martie 2011.

PREȘEDINTE,
Judecător ALINA NICOLETA GHICA

MEMBRI,
Judecător ION POPA

Procuror ALIC SAICIUC

PROCES VERBAL	
Pi. Procuror, suspendat din	
func	
P	

SECRETAR,

Grefier-șef MARIA-DANIELA GHERASIM

